

Αναμνήσεις με βελούδο σε χρώμα μούσκλου...

«Στον Πειραιά αισθανόμουν πάρα πολύ μόνος» έγραφε για το «Πρώτο του Σπίτι» ο Γιάννης Τσαρούχης, και το εξομολογητικό μικρό κείμενο – σαν μαργαριτάρι ξεχασμένο σε βελούδινο κουτάκι–

μας το δίνει η «Λέξη», το πολύτιμο μηνιαίο περιοδικό των Αντώνη Φωστιέρη και Θανάση Νιάρχου, με τους εκλεκτούς συνεργάτες του. Στο τεύχος του Οκτωβρίου, που κυκλοφορεί, γράφουν οι Μίλτος Σαχτούρης, Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης, Αλέκος Φασσιανός και Νίκος Χατζηκυριάκος-Γκίκας «Από τον Πειραιά έφυγα σε ηλικία δώδεκα ετών. Υπήρχαν τότε σ' αυτόν τα αστικά σπίτια που ήταν όμορφα και τακτικά αλλά και πολύ σκοτεινά, χάρη στις πολλές κουρτίνες...», θυμάται ο Τσαρούχης «Η μουσική που άκουγα μέσα σ' αυτό το σπίτι ήταν Οφενμπαχ, Σοπέν και Σούμπερτ. Οι τοίχοι του ήταν βαμμένοι με διάφορα χρώματα (κρεμ, κεραμιδί, μωβ ανοιχτό, άσπρο και χρυσό). Τώρα δυστυχώς δεν τα βλέπει πια κανείς αυτά τα χρώματα, έχουν περαστεί άλλα χρώματα από πάνω. Τα έπιπλα του σπιτιού ήταν φτιαγμένα με δυο λογίων υφάσματα, μεταξωτή στόφα με τριαντάφυλλα που συμπληρώνονταν με βελούδο σε χρώμα μούσκλου, αλλά και σε ματιέρα μούσκλου».

Ηχος, χρώματα, υφή, όταν οι αισθήσεις θυμούνται...

Τήλεφος

